

INUIT ATAQATIGIIT INATSISARTUNI

FM16/36
12. maj 2016
Hans Aronsen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges senest til FM 2017 at fremlægge en redegørelse om mulighederne for at tillægge beherskelse af det grønlandske sprog og kendskab til forhold og levevis i vort land større vægt ved besættelse af stillinger i det offentlige og i offentligt ejede virksomheder, således at der ved stillingsbesættelser tages hensyn til det grønlandske folks berettigede krav på respekt for vort sprog og vor kultur.

(Medlem af Inatsisartut Vivian Motzfeldt, Siumut)

Det er blevet videnskabeligt dokumenteret at når et folk består af 5 millioner mennesker, og at disse ikke tager konkrete skridt ift. bevarelsen af deres sprog, kultur og værdinormer, kan disse let gå tabt og at deres eksistens derved bliver bragt i fare.

Befolkningen her i dette land er stagnerende og er nu på under 56.000. Derved kan vores kultur, sprog og de værdier vi sætter højt, let blive bragt i fare, hvorfor vi skal tage skridt til, at de udefrakommende ansatte bliver bekendt med og lærer om de ting vi her i landet lægger vægt på.

I denne sammenhæng skal vi huske på, at vort grønlandske sprog er krydret med accenter og de kulturer og vaner som de forskellige bosteder kendetegner og som også holdes i hævd. Derfor er det vigtigt, at vi bruger kræfter på at vise udefrakommende folk, at vi finder det vigtigt at de får et kendskab til vort sprog og kultur.

Vi kan huske, at man for nogle år tilbage underviste kommende ansatte hos det offentlige om det at bo her i landet med en anden kultur og sprog, at det er noget som man her i landet værner om. Disse initiativer er vist blevet væk i tågen og gået i glemmebogen, hvorfor mon? Vi vil fra Inuit Ataqatigiits side gerne have oplyst, hvad grunden dertil har været?

Fra Inuit Ataqatigiits side har vi altid fundet det vigtigt, at de værdier som vi sætter højt her i landet, dem samles vi om. Og at vi disse kendetegn skal respekteres og bevares, er efter vores mening en meget vigtigt ift. beskyttelsen af vort land og kultur. Vi finder det afgørende vigtigt, at befolkningen heroppe får mulighed for at komme ind og præge de arbejdspladser samt hente erfaringer der. Befolkningen her i landet skal uddannes mere og bedre, samt fortsat gives mulighed for udvikling. Nu til dags giver vi relativt gode muligheder for dem der kommer udefra, der normalt kun bliver her i en kort årrække. Samme tilbud bør vi også give til de hjemmehørende, hvilket også trænger sig mere og mere på.

Hvis man så nærlæser Naalakkersuisuts svarnotat som præger svaret af, at det offentlige arbejdspladser "at en stilling der skal besættes, altid skal besættes med den der har de bedste KVALIFIKATIONER". Endvidere står der "at den der søger en bestemt stilling og får den, skal være den der har de bedste menneskelige samt faglige kvalifikationer", er man mon ikke ved at være for vanetænkende der? Eller skyldes det mon, at de værdinormer der ligger bag ordene, er blevet for dobbelttydede i nutiden?

Ikke særligt sjældent diskuterer vi spørgsmålet og bruger en masse energi på vore ambitioner om at få flest mulige stillinger besat med hjemmehørende arbejdskraft, også selvom rammerne for at gøre det mere måske allerede eksisterer? At vi blot skal bestræbe os mere for at udfylde dem? Eller at rammerne ikke er klare nok ift. de politiske ambitioner, der generelt gives udtryk for?

Det selvom at den uddannede arbejdskraft vi allerede har, ikke bliver brugt rigtigt så vi kan sætte vores lid til den, at vi ikke rigtigt ved, hvordan vi skal gøre det for at sætte fart på udviklingen?

Derfor ønsker vi fra Inuit Ataqatigiits side konkret svar på, om der med henvisning til sprogloven af 2010, § 10, om hvad Naalakkersuisut har taget af konkrete skridt til at fremme de mål der er vedtaget. Vi i salen mener, at de love vedr. krav om sprog og kultur og som bliver vedtaget her, at disse altid følges op med konkrete tiltag.

Vi har fra Inuit Ataqatigiits side rejst eller forsøgt at rejse adskillige forslag, der minder om herværende forslag. Forslag der kunne være drøftet her under forårssamlingen, som indeholder ønsket om at der på det offentlige arbejdspladser konkret tages skridt til at vi i samarbejds ånd baner vejen for at flere og flere grønlandere bliver brugt på som arbejdskraft. Derfor kan det på en måde undre os, at man har sat herværende forslag op som en slags erstatning for de afviste forslag der ellers er blevet fremsat.

Men ikke desto mindre vil vi bakke op om forslaget og akter at følge det op. Ud over de ting vi har ønsket at sige her, agter vi at fortsætte dialogen i det udvalgsarbejde der kommer til at finde sted.